

רע"פ 3958/17 - דנה אלימלך נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 3958/17

לפני:
המבקשת:

כבוד השופט א' שהם
דנה אלימלך

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזי בנצרת
המוחזי בנצרת, מיום 4.4.2017, בע"פ 65718-11-16, שניתן על ידי כב' השופטים: א' הלמן – סג"נ; י' שיטרית,
ו-ס' דבורה

המבקשת:

בעצמה

בשם הסניגוריה הציבורית: עו"ד טל ענר

החלטה

1. לפני בקשה לרשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזי בנצרת (כב' השופטים: א' הלמן – סג"נ; י'
שיטרית; ו-ס' דבורה), בע"פ 65718-11-16, מיום 4.4.2017. בגיןו של פסק הדיון, נדחה ערעורה של המבקשת על
הכרעת דיןו של בית משפט השלום בקריות שמונה (כב' השופט נ' מישורי לב טוב), בת"פ 3803-01-14, מיום
20.7.2016, ועל גזר דיןו, מיום 15.11.2016.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקשת ובן זוגה הוגש כתב אישום, המיחס להם ביצוע עבירות של תקיפה שוטר בנסיבות חמירות, לפי
סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275
לחוק העונשין. בנוסף, יוחסה למבקשת לבה עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 30.12.2013 הגיעה המבקשת עם בן זוגה לתחנת המשטרה בקריית שמונה, על מנת להגיש תלונה נגד שכנהה, המתגוררת באותו הבניין שבו מתגוררים המבוקשת ובן זוגה (להלן: השכנה). בכתב האישום נטען, כי באותה העת התברר, כי בן זוגה של המבוקשת חשוד בהשעת איומים כלפי השכנה, והוא נחקר במשרדו של השוטר דודו שושני (להלן: השוטר שושני). לאחר זאת, ננכשה המבוקשת למשרד וצעקה לעבר בן זוגה: "למה באת למשטרת? תצא החוצה", וכן קיללה את השוטר שושני ואת השוטר יוסי מזרחי, שהוא אף הוא במשרד (להלן: השוטר מזרחי). עוד נטען, כי המבוקשת סירבה פעמיים לבקש השוטר שושני כי תצא ממשרדו, שכן היא מפריעה למಹלך התקין של החקירה, ולאחר שהתבקשה פעם נוספת לצאת מהמשרד, עשתה זאת בעודה מקללת את השוטרים. על פי עובדות כתוב האישום, המבוקשת נכנסה פעמיים נוספות לשוטר שושני,oSירבה לצאת מהמשרד, באופן שתפסה את משקוף הדלת בשתי ידייה וגידה את השוטר שושני, אשר נאלץ להדוף אותה אל מחוץ לדלת. נטען עוד בכתב האישום, כי המבוקשת חזרה בריצה לתוכה המשרד, וכאשר השוטר מזרחי קם לעברה, היא הדפה אותו. בשלב זה, התקרב אל המבוקשת השוטר שושני והוא בעטה בברכו, תפסה את ידו השמאלית, עיקמה את אצבעותיו, אמרה לו כי היא "זעין" אותו, אז בעטה ברגלו של השוטר מזרחי ונמלטה לכיוון חצר התחנה. שם, כמתואר בכתב האישום, תקף בן זוגה של המבוקשת, אשר הctrاف אליה, את השוטר מזרחי, ובעוודו מנסה להתגונן, שרטה המבוקשת את השוטר מזרחי במצחו.

ביום 20.7.2016, לאחר ניהול משפט הוכחות, הרשיע בית משפט השלום את המבוקשת בביצועה של עבירה שענינה הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, זיכחה אותה, מחתמת הספק, מיתר העבירות. בהכרעת דין, קבע בית משפט השלום, כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק את ביצוע העבירה במשרדו של השוטר שושני. זאת, על סמך אמרות המבוקשת ובן זוגה, שנמצאו קבילות; עדותה המפורטת של השוטר שושני, אשר תאממה את הנטען בכתב האישום; עדותם של בן זוגה של המבוקשת בבית המשפט; והעובדה כי המבוקשת עצמה הודתה, במסגרת עדותה, כי הפרעה לשוטר דודו לחזור את בן זוגה. בית משפט השלום קבע, כי על יסוד ראיות אלו הוכח, כי המבוקשת הוצאה שלוש פעמים ממשרדו של השוטר שושני, אך בכל פעם היא חזרה למשרד בגין להנחייתו, תוך קלילות, גידופים, וניסיונות להוציא את בן זוגה הנחקר מתוך המשרד, והרשיע אותה בביצוע העבירה.

ביום 15.11.2016, גזר בית משפט השלום את עונשה של המבוקשת. תחיליה, בחן בית משפט השלום את הבקשה לביטול הרשעתה של המבוקשת. בית משפט השלום נתן את דעתו לכך שהמעשים שביצעה המבוקשת אינם קליליUr, וכי "בהתנהלותה זו פעלła המבוקשת באופן מתריס, פרובוקטיבי ומתלהם כנגד אנשי משטרת המבצעים את תפקידם", וביצעה עבירה מתמשכת, תוך התעלמות מבקשתו ואזהרות אנשי משטרת, ובעת ששפתה בלביה של תחנת המשטרה. בהמשך, ציין בית משפט השלום, כי לא הובאה לפני כל ראייה בדבר פגיעה שתגרם למבקרת, בדיםיה העצמי או בשיקומה, או לנזק תעסוקתי קונקרטי שייגרם לה, באמתוור הרשעתה על כנה. על כן נקבע, כי אין מקום לביטול הרשעתה של המבוקשת.

לאחר זאת, השיטת בית משפט השלום על המבוקשת את העונשים הבאים: מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים, לבב עבורי המבוקשת עבירה בה הורשעה בתיק זה וטורשע בוגינה בתקופת התנאי או לאחראית, במשך שנתיים; וחתימה על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪, להימנע מלעבורי עבירה לפי הסעיף שבו הורשעה, במשך שלוש שנים.

המבוקשת הגישה ערעור לבית המשפט המחויז, אשר נסב על הכרעת דין של בית משפט השלום ועל גזר דין, כאשר הדיון בו אוחד עם ערעור שהגיע בן זוגה של המבוקשת על הכרעת הדיון. בפסק דין, מיום 4.4.2017, דחפה בית המשפט המחויז את ערעורה של המבוקשת, בקובענו כי לא נפל פגם בפסק דין של בית משפט השלום, בעניינה. בית

המשפט המחויזי קבע, כי הרשותה של המבקשת נשענת על מספר אדנים שונים ומأובחנים, המתישבים אלה עם אלה, ומণחים תשתיות ראייתית מספקת לביסוס העבירה שבאה היא הורשעה. בית המשפט המחויזי דחה את טענתה של המבוקשת, כי לא ניתן להרשותה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שכן בנסיבות המקורה השוטרים לא ביצעו את תפקידם כדין, בקבועו כי אין מקום להטעurb בקביעתו של בית משפט השלום, לפיה השוטרים מילאו תפקידם כדין. אשר לעונשה של המבוקשת, ציין בית המשפט המחויזי, כי אין מקום להטעurb בגין דיןו של בית משפט השלום, אשר ישם כנדרש את הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, ובוחן את כלל השיקולים הרואים בענייננו. עוד נקבע, כי מסקנותו של בית משפט השלום, לפיה לא מתקיים התנאים לביטול הרשותה של המבוקשת, בדיון יסודה, וזאת, בין היתר, בשלים לב לסייעתה של המבוקשת גם בבית המשפט המחויזי, כי יוגש בעניינה תסקירות מטעם שירות המבחן לצורך בחינת אפשרות זו. על יסוד האמור, נדחה ערעורה של המבוקשת, על שני חלקיו.

הבקשה לרשות ערעור

3. בבקשת רשות הערעור שלפניי, חזרת המבוקשת על טענותיה בפני הערכאות הקודמות, ובעיקר כי היא הותקפה על ידי השוטרים, אשר נהגו כלפי "报警" ("报警", בתרגום לעברית), שעה שנגदה הוגש כתוב אישום, כאשר השוטרים המעורבים כלל לא נחקרו. עוד נטען, כי השוטרים הנוגעים בדבר הם אלו שניהלו את החקירה נגד המבוקשת, למרות העובדה נוגעים בניגוד עניינים. על יסוד האמור, הוגשה הבקשה לרשות ערעור על פסק דיןו של בית משפט המחויזי, אשר דחה את ערעורה של המבוקשת "על הרשותי [הרשותה] בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו". בנוסף, מתבקש בית משפט זה למןוט לבקשת סניגור ציבורי, לצורך יציגה בבקשת דנה.

4. בהחלטתי ביום 16.5.2017, ביקשתי כי הסגנoria הצבורית תודיע האם בכוונתה ליציג את המבוקשת בהליך זה. בתגובה להחלטה זו, צינה הסגנoria הצבורית, כי המדיניות שבאה היא נוקטת אינה הגשת ערעורים וביקושים לרשות ערעור באופן "אוטומטי", וכי "מינוי סניגור ציבורי לצורך הגשת בקשה בקשה לרשות ערעור בפליליים בנסיבות בהן מדובר בהליך ב'גלאול שלישי' אינו נעשה בדבר שבשגרה" (ציטוט מתוך רע"פ 8580/16 באישא נ' מדינת ישראל (4.12.2016)). עם זאת, הותירה הסגנoria הצבורית את סוגיות מינוי סניגור ציבורי לבקשת בהליך הנקובי, לשיקול דעתו של בית משפט זה. בנסיבות אלו, לא סברתי כי יש מקום למינוי סניגור ציבורי לבקשת, ליציגה בהליך זה.

דין והכרעה

5. לאחר שעניינתי בבקשת ובנספחיה, הגיעו לכלל מסקנה, כי דיןה של הבקשה להידחות. כידוע, רשות ערעור ב"גלאול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלת משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבה היקף, החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין או אי-צדק שנגרם לבקשת (רע"פ 17/17 1136/2017 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בDIR נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעניינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתמי כי הבקשה אינה עומדת באמנות המידה האמורית. בנסוף, טענות המבוקשת כבר הועלו, אחת לאחרת, בפני ערכאת הערעור, אשר התקיימה אליהן באריכות וחתמה אותן לגופן, ומשכך, נראה כי הבקשה מהווה ניסיון לעורך "מקצת שיפורים" לתוכצת הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התחמ"ת (14.11.2016) (להלן: עניין א. סביח); רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016) (להלן: עניין מקוריה)). די בטעמים אלו, על מנת

לדוחות את הבקשה.

6. למללה מן הצורך, עיר את זאת. בכלל, הימנעות מהרשעתו של הנאשם, אשר נקבע כי ביצע עבירה, תיעשה במשורה, והוא שומרה למקרים חריגים בלבד, ובהתיקיימם של שני תנאים מצטברים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקירה המסוים על ההרשעה בלבד לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים" (להלן (3) 337 (1997); וראו גם החלטותי בرع"פ 2882/17 פלוני נ' מדינת ישראל (15.5.2017); מoiseksko נ' מדינת ישראל (26.3.2015); ו- מסרווה נ' מדינת ישראל (28.7.2014)).
בעניינו, אין בבקשת התיחסות לתנאים אלו, ולפיכך, לא הונחה תשתיית מספקת לדין בנושא הימנעות מהרשעה. זאת ועוד, טיעוניה של המבוקשתMSGIM, הלהקה ולמעשה, על קביעות עובדות שונות על ידי בית משפט השלום, ואשר אושרו בפסק דין של בית המשפט המחויז. זאת, שעה שידוע, כי התערבותות ערעור בנסיבות מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הרכאה הדינית, תיעשה במקרים חריגים ומוצמצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקין ברשות ערעור "בגגול שלישי" (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); עניין מקוריה; עניין א. סביח). בפסק דין, נקבע בית משפט השלום כי המבוקשת פעלת באופן מתריס, פרובוקטיבי, ומתלהם כלפי אנשי משטרת, המבצעים את תפקידם כדין, תוך התעלמות מבקשתו ואזהרות מצדם, וכל זאת בעת שהייתה בתחנת המשטרה. כאמור, לא הובאה כל ראייה, בהליכים שהתקיימו בפני הרכאות הקודומות, להוכחת הטענה כי ההרשעה תפגע באופן קונקרטי בבקשתו, כך שתגרום לנזק תעסוקתי, או תביא לפגיעה בשיקומה של המבוקשת. נזכיר עוד את סירובה של המבוקשת, כי יירע תסקירות מטעם שירות המבחן בעניינה, לשם קבלת חוות דעתו של שירות המבחן לעניין הימנעות מהרשעה. סוף דבר, הנהן מצטרף לקביעתו המנומקת של בית המשפט המחויז, כי אין מקום לביטול הרשותה של המבוקשת.

7. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, כ"ז בסיוון התשע"ז (20.6.2017).

ש י פ ט